

det nødvendigt i det Forslag, jeg har gjort, at optage Hovedindholdet af den Arvegangsorden, som Kongen skulde bemyndiges til at indføre for Monarchiet; thi, da det indeholdes i selve Budskabet, saa har man jo ogsaa derved vedtaget det hele Indhold. Endnu skal jeg tillade mig en Bemærkning i Anledning af, at mit Forslag kommer alene under mit Navn, istedetfor at de øvrige Forslag ere fremkomne med flere Navne under; thi jeg har bemærket, at det er udtalt paa forskjellige Maader, ikke her i Thinget, men af andre mine Medborgere. Begge disse Udtalinger ere aldeles urigtige; det, som har bevæget mig til, ikke at skaffe mig flere Underkrifter under mit Forslag, det er, at det efter Forretningsordenen aldeles ikke er nødvendigt, naar man stiller et Forslag under 2den Behandling, at det da skal komme fra flere, det er først under 3die Behandling, at der fordres et vist Antal. Jeg kunde iøvrigt vistnok have faaet adskillige Underkrifter; men deels sandt jeg det selv ikke nødvendigt, og deels sandt de enkelte Benner, hvis Underkrift jeg nærmest havde Anledning til at forskaffe mig, at det var nok saa passende, at jeg fremsatte det under mit Navn alene, uagtet de vare villige til at underskrive. Det forekommer ogsaa mig og dem, at, naar der blot kom nogle saa Underkrifter, saa vilde det ikke tage sig synderlig ud ved Siden af de andre Forslag, og man sandt ikke, at det svarede til det Forhold, hvori vi stode til Sagen, at skaffe en saadan Mængde af Underkrifter, om ogsaa vi kunde faae dem, at der allerede deri var en betydelig Deel af Afstemningen.

Naar jeg nu gaaer over til Sagen selv, saa maa jeg bemærke, at jeg skal fatte mig meget kort med Hensyn til det, som hidtil har været under Forhandling, men at jeg vil tilføje nogle Betragtninger om enkelte Forhold, som ikke hidtil eller idetmindste kun meget lidet have været under Forhandling, men som jeg troer maaskee kunde være af ikke saa aldeles ringe Betydning med Hensyn til Indflydelsen paa de Dvervetelser, som de enkelte Medlemmer endnu kunne ville stille angaaende Maaden, hvorpaa de skulle stemme. Jeg har forklaret, hvorledes jeg anseer det Kongelige Bud-

skab for at være en aldeles umiddelbar Iogiff nødvendig Følge af Londonertractaten. Man har vel sagt, at det staaer ikke i Londonertractaten, at den qvindelige Arvesølge i Kongehuset for Fremtiden skal ophæves, og det er ogsaa rigtigt, at det just ikke staaer med de Ord, men der staaer, at der skal indføres en blot mandlig Succession, at Dvinderne skulle udelukkes, at Arvesølgen skal gaae over til Prinds Christian af Glücksborg og hans mandlige Descendenter med Prindsesse Louise, altsaa ikke til hans qvindelige Descendenter. Det er derhos udtalt, at det Integritetsprincip, som efter hvad der er fundet, ene kan fyldestgøres ved en saadan reen mandlig Succession, skal være vedvarende. Det forekommer mig altsaa virkelig, at her endog er en bogstavelig Gjæmnel for, at en saadan Dpfattelse skulde finde Sted. Der er vistnok heller Intet mere begribeligt, end at Magterne ikke have udtalt Noget om Ophævelsen af Kongelovens qvindelige Arvesølge her; thi det, Magterne have vedtaget, det er, at sanctionere en Lov, hvorved den reen mandlige Arvesølge indføres; det har overladt og har maattet overlade til Kongen at anstille de Dvervetelser og iværksætte de Foranstaltninger, som vare fornødne til Gjennemførelsen; thi dermed have de Intet at bestille, og det vilde have været imod al diplomatisk Tact, om de havde gaaet ind paa at bestemme Noget om dette indre Forhold. De have heller ikke bestemt, at Kongen skal erhverve Rigsdagens Samtykke eller noget andet Sligt; det er Kongens Sag at afgjøre baade i sit Huus, i sin Familie og i sin Stat, hvorledes Foranstaltningen kan indføres; kun skal Foranstaltningen indføres, saaledes som den er vedtagen. Jeg siger: den skal indføres; der er altsaa en Nødvendighed deri; men jeg troer, at man kommer til urigtige Forestillinger, som jeg rigtignok allerede forhen har bemærket, naar man betegner det som en europæisk Nødvendighed — der er ingen fremmed Magt, som vil tvinge os til at gjøre dette; det er den Betingelse, under hvilken de ville tilsiige det danske Riges Integritet. Det er i Særdeleshed den Betingelse, under hvilken Keiseren af Rusland fortiden for det Tilfælde, at den mandlige Descendents af Frederik den Tredie skulde